

Петко Р. Славейков

Врана и лисица

Една врана грабнала месо и кацнала на някое дърво да го яде. Лисицата я видяла и като се наумила на и отърве месото, дошла под дървото, наченала да я хвали, че е хубава и напета, и думала, че е прилична да бъде царица на хвърковатите и лесно може да стане това, ако че (не) има глас. Враната, като чула това, пустила месото и заграцала нависоко. А лисицата тогази се завтекла, грабнала месото и рекла: „О, врано, ако че имаше ум, не ти трябваше царство.“

Не трябва да ся уповаме на ласкателите.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова
Ползван източник: Петко Р. Славейков, „Съчинения“, т. 4, „Български писател“, С.
1979.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4123>]